

ny raade til at forkaste de Ændringsforslag, der ere komne frem, uden Undtagelse.

J. Hage: Maa jeg blot til det ærede Medlem udtale, at jeg ikke kan se andet, end at det ærede Medlem for Horsens (Wulff) har Ret i, at det er en meget stødende Ændring, der er indført i det andet Ting. Jeg forstaar slet ikke det ærede Medlem, hvis han mener, at en saadan formel Ligestilling mellem By og Land har nogen Betydning. Forholdene ere jo stik omvendte i By og paa Land. I Byerne har man saa godt som ingen Økonomilejligheder, i hvert Fald nærmest kun i Smaakøbstederne og i mindre Omfang. Paa Landet derimod er der gjort en bestemt Forskel mellem alle Økonomibygninger: alle Landbrugsbygninger, og de Bygninger, som ikke høre til Landbruget, man har gjort Forskel mellem de største Ladebygninger og saa enhver lille Smedje, Værksted eller Handelsbod, som skulle falde ind under Loven. Det er at sætte et Skel i Favør af Agerbruget og paa en stødende Maade, men det er jo i øvrigt af underordnet Betydning. Hvorfor jeg lo, skal jeg senere privat forklare det ærede Medlem.

Bramsen: Min korte Bemærkning gaar kun ud paa at oplyse det ærede Medlem om, at Bestemmelsen om 1-Etages Huse er ikke sat ind i Landstinget, den er vedtagen her i Folketinget. Hvis det ærede Medlem havde ønsket den redigeret paa en anden Maade, havde der virkelig været god Lejlighed dertil. Hvis det ærede Medlem f. Eks. havde ønsket de 30 Fod i Stedet for een Etage med Tagkvist, tror jeg ikke, der vilde være rejst nogen bestemt Modstand fra det Udvalgs Side, jeg har haft den Ære at være Medlem af; men vi have ganske vist fundet ved at undersøge og overveje Sagen, at det vilde være tydeligere og mere hensigtssvarende at tage en Etage og Tagkvist end at tage en bestemt Højde, allerede fordi man saa vilde fremkalde Spørgsmaal, om Forsikringspligten da først begyndte, naar Bygningen havde naaet den paagældende Højde (Afbrydelse). Ja, men det ærede Medlem skulde virkelig

have stillet Forslag tidligere, saa kunde vi have talt om det. At det ærede Medlem ikke synes om det, er en Sag for sig, den Bestemmelse kan naturligvis kritiseres, som enhver Bestemmelse kan kritiseres, men tage vi Undtagelsen bort, skal der ogsaa være Forsikringspligt, naar de bygge et Brændehus eller Lysthus, og det er imod Lovens Aand. Det ærede Medlem kan godt sige, at det vilde være bedre, om man havde en anden Bestemmelse, men man kan ikke sige, at den Bestemmelse bør gaa ud paa det Punkt, og han kan heller ikke sige, at der ikke findes Udhuse og Økonomibygninger i Byerne, men kun paa Landet, for det er jo ikke ganske rigtigt.

Wulff: Det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) maa dog huske fejl, for saaledes som Bestemmelsen staar her, stod den ikke i Lovforslaget, da det kom fra Folketinget. Nej, Bestemmelsen om Økonomibygninger er netop kommen ind i det andet Ting. Tidligere behandlede man her i Folketinget 1-Etages Huse ens, men denne Skelnen mellem Økonomibygninger og Ikke-Økonomibygninger er kommen ind i Landstinget.

Bramsen: Jeg forstod det saaledes, at Kritikken nu som hidtil gik ud paa, at ogsaa Landstinget havde undtaget 1-Etages Huse med Tagkvist; jeg kan imidlertid ikke se andet, end at Landstingets Ændring kun har medført, at nu 1-Etages Fabrikbygninger o. l. i By og paa Land ogsaa komme ind under Loven, hvad der ikke synes mig Anledning til at gøre Indvendinger imod, da der dertil benyttes Bygningsmateriale af anden Beskaffenhed og i det hele taget Konstruktioner af mere farlig Beskaffenhed end dem, der benyttes til almindelige lave Beboelseshuse. Ved at nævne den enkelte Undtagelse, fritages vi for særskilt at nævne som medtagne: Kirker, Dampskorstene, Fæstningsværker o. l., hvad vi ellers maatte gøre, fordi Etagebetegnelsen paa dem er uanvendelig.

Leth-Espensen: Ogsaa jeg kunde for den Sags Skyld have bedt om Ordet for en kort Bemærkning, som der jo nu er kørt med saa længe; thi jeg har ikke